

777

Διαθήκη

φ. 413^v

/ Φ 449

+

/ + Εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688 ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 13/ κατὰ τὸ παλαιὸν εἰς τὸν κ[] / παναινδεσιμωτάτου ἀφέντη πρὸς Μιχέλη Κορφιάτη ἐδῶ παρὼν ἡ ἀγιωσύνη του ἐπρο[σκά] / λεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα τοῦ ποιήσων τὴν μπαρὼν διαθήκη[ν ἐ] / πειδὴν καὶ νὰ μελετᾷ διὰ νὰ μισέψην ὅπου ὁ Κύριος τὸν ὁδηγήσιν μὰ φοβιζάμε[νος] / τὸν ἄωρον θάνατον μὴν τὸν καταλάβην ἀφνίδια εἰς τὴν ξενητιά καὶ μείνει ἀδι / ὀρθωτος διὰ τοῦτον ποιεῖ τὴν μπαροῦσαν του διάταξιν καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐ[ν] / χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένη συνχώρεσιν τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτοῦ τί ἀγα / θὸν ἡ πονηρὸν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν πλὴ λέγειν πὼς ἐπειδὴν καὶ νὰ / ἐγνωρίζην πολλὰς δούλεψες καὶ χάρες καὶ χάρες καὶ καλωσύνες ἐνμπιστεμένες καὶ τιμημένες ἀπὸ τὴν Μπα / ρασκευὴν τὴν θυγατέραν τοῦ μαστροῦ Ἀντώνη Ἀκριβοῦ διὰ τοῦτον θέλει καὶ ἀφήνει τῆς διὰ ψυχικὴν / του σωτηρία τὸ ἴδιον σπίτιν ὅπου κάθεται ἀνώγιν καὶ κατώγιν μὲ κασέλες δύο καὶ τραπέζιν ἓνα / καὶ δύο καναβέτες καὶ ἀκόμην καθὼς εὐρίσκεται μὲ τὰ κάδραν του ὅλα καὶ κατρέφτες τέσσερις / οἱ δύο μαῦροι καὶ οἱ δύο χρυσοὶ καὶ ἓνα σεπετάκι καὶ ἓνα πάπλωμα βενέτικον καὶ ἕτερον ὡσὰν / μπροκάδενον καὶ μὲ τὸ στρωμάτζον μου καὶ ὅ,τι ἄλλα ροῦχαν ἐθέλασιν μοῦ βρεθοῦν καὶ ἀκόμην καὶ / ὅ,τιν μασαρία τοῦ σπιτιοῦ ἤθελε μοῦ βρεθεῖν. Ἀκόμην ἀφήνει τῆς ἓνα κομμάτιν χωράφιν ποὺ ἔχειν / στὸ Γύριν καὶ ἄλλο ἓνα κομμάτιν ποὺ ἔχειν στὸν ἅγιον Παντελεήμονα στὰ Καλαμούρια μὲ τὴν / κοντετζιὸν ἐτούτην ἂν ἤθελε πέσειν εἰς ἀταξίαν τῆς τιμῆς τῆς νὰ μὴν νέχην νὰ κάμην καμμιᾶς / λογῆς ἀπ' ὅ,τιν τῆς ἀφήνει μόνον νὰ στρέφονται ὅλα εἰς τ' ὀφφίτζιον τῆς Κανονέας του ἀφήνοντάς / τῆς καὶ κοντετζιόνε ὅτιν νὰ τοῦ κάνη καὶ δύο λειτουργίες τὸν κάθεν μῆνα διὰ τὴν ψυχὴν του / καὶ τῶν γονέων του κάνοντάς τῆς ἀκόμην καὶ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ὅτιν ἂν ἡπαντρευτῇ καὶ / κάμην παιδία νόμιμαν ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς νὰ τὰ δώνη καὶ αὐτὴν τῶν μπαιδιῶν τῆς, εἰ δὲν καὶ μείνει ἄ / κληρην χωρὶς νόμιμαν παιδία νὰ μὴν νῆμπορῇ μήτε νὰ τὰ πουλήσῃ μήτε νὰ τὰ χαρίσῃ μή / τε διὰ τὴν ψυχὴν τῆς νὰ τὰ κάμην μόνον νὰ τὰ τρώγῃ καὶ νὰ τὰ γοντέρην ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ με / τὰ τὸν θάνατόν τῆς νὰ πηγαίνου εἰς τ' ὀνφίτζιον του μὲ τὸ ὄμπλιον νὰ κάνη ὁ παπᾶς ποὺ ἦθε / λε ἔχειν τὸ ἐκεῖνον φίτζιο τίς ἄνωθεν δύο λειτουργίες, εἰ καὶ κάμην παιδία καὶ πάρουν τα νὰ τίς / κάνου καὶ ἐκεῖνα τίς δύο λειτουργίες. Ἀκόμην

ἀφήνει τῆς ἀδελφῆς της τῆς Κατερίνας ἓνα / κομμάτιν χωράφιν ποῦ ἔχειν στήν
Κάππαριν καὶ τὸ σπίτιν ποῦ ἔχειν εἰς τὸ Ἀγερσανὶ καὶ δύο κα / σέλες μὲ τοῦτον
καὶ αὐτὴν ἂν ἡπαντρευτῇ νόμιμα καὶ κάμη παιδία νὰ τὸς τὰ δίνη, εἰ δὲ καὶ μείνη /
ἄκληρην νὰ στρέφονται εἰς τῆς Παρασκευῆς εἰ ἂν ἔχην παιδία νόμιμα, εἰ δὲ καὶ
δὲν ἔχην νὰ / στρέφονται καὶ αὐτὰν εἰς τ' ὀνφίτζιον του ὡσὰν καὶ τὰ ἄλλα. Ἀκόμη
ἀφήνει τῆς Παρασκευῆς ἓνα / βουτζιν καὶ τέσσερις μεντζάνες καὶ ἀκόμην καὶ ὅ,τιν
νιτράδαν ἤθελεν εὐρεθῇν εἰς τὸν σπίτιν του / μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ἂν τοῦ τύχην
θάνατος ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ κάμην, εἰ δὲν πάλιν καὶ ἔρ / θην καλὰ νὰ εἶναι πάλι
πατρῶνος καὶ νοικοκύρης εἰσὲ ὅλα ὡς καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — πρὲ Μιχέλης Κορφιάτης στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθεν —

/ — παπᾶ Γιώργιος Μελισουργὸς μάρτυρας —

/ — ἱερομόναχος Πέτρος ὁ Κόκκος μάρτυς

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

778

Παντίκι

φ. 414^r

/ [Ἐβγαλμέ]νη ἀπὸ Γεώργη καὶ πάλι ἀπὸ τὸν ἴδιον

Φ 450

/ [+ Εἰς δόξα]ν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 14/
εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά / [Ἀργυρῆς] θυγάτηρ τοῦ ποτὲ μακαρίτην μισέρ Κυριάκου
Νταπλησία ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν / [κερά] Ἀργυρὴν καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Γεώρ-
γης υἱὸς ποτὲ Δημήτηρ τοῦ Λογίζουν Ξενά / [κη] ἡ ὁποία κερά Ἀργυρὴν λέγειν
τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τῆς εὐρίσκεται ἀπὲ γονικὴν της / μία ποταμίδα εἰς τὴν τοπο-
θεσία τῶν Ἐγγαριῶν σύνμπλια μὲ τὸ ἄλλον της χωρά / [φι]ν ποῦ εἶναι ἀπὸ πανω-
θιὸν τῆς αὐτῆς ποταμίδας καὶ σύνμπλια τοῦ χωραφιοῦ τῆς κυρίας / Ὑψηλοτέρας καὶ
κερά Μαρίας θυγατρὸς ποτὲ Δημητρίου Μπάφουν τὴν ὁποία ποταμίδα / καθὼς εὐρί-
σκεται μὲ πᾶσαν της δικαίωμα καὶ ποσσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον τὴν ἐδῶ / [ν]ει καὶ
παραδώνει τὴν καὶ παντικιάζει τὴν τοῦ ἄνωθεν κύρ Γεωργίου χωρὶς καμμιᾶς λο-
γῆς πλη / ρωμὴν μόνον μὲ τίς κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμοὺς ἡγουν ὁ αὐ-
τὸς κύρ Γεώργι / ος ὑπόσχενται καὶ ἀπομείνει ὅτιν τὴν αὐτὴν ποταμίδα νὰ τὴν ἐξαν-
κλίσῃ καὶ νὰ τὴν / μπαστρέψῃ καὶ νὰ τὴν ἐσπέρνῃ χειμωνικὴν καὶ καλοκαιρινὴ
νὰ τὴν δουλεύῃν εἰς τὴν ὥραν / της εἰς κάθετὴν της κάματον νὰ τὴν τραφοκοπᾶ καὶ νὰ
τὴν κυβερνᾶ κατὰ τὴν τάξιν τῶν μπα / ντοτινῶν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ κἀνοντάς τὴν